

Eğer Seni Sevmeseydim

– ADEM EFİLOĞLU · 18 Ekim 2020

Varlığını kim bilirdi,
Eğer seni sevmeseydim.
Kim arardı kim bulurdu,
Eğer seni sevmeseydim.

Bir köşede solar idin,
Gamla yasla dolar idin,
Yaşınla taş deler idin,
Eğer seni sevmeseydim.

Sarılmazdı kollar bile,
Konuşmazdı diller bile,
Tanımazdı kullar bile,
Eğer seni sevmeseydim.

Bir köşede hislenirdin,
Sitemlerle beslenirdin,
Usul usul paslanırdın,
Eğer seni sevmeseydim.

Sükutuna yel olurdu,
Vahalarda çöl olurdu,
Bir yapraksız dal olurdu,
Eğer seni sevmeseydim.

Kimse duymaz nefeslerin,
Kısılırdı vah seslerin,
Tükenirdi heveslerin,
Eğer seni sevmeseydim.

Gözlerinde eyvahların,
Sinen dolu çok ahlarnın,
Yalnız doğar sabahların,
Eğer seni sevmeseydim.

Bir Adem'im mecnun şair,
Kelamımız aşka dair,
Yazar mıydım bunca şair!
Eğer seni sevmeseydim.

Adem Efiloğlu

Not: Marifet şairde mi, yazdıranda mı?

Bir adam çok sevdiği bir kadına şiirler yazıyordu. Sonra o kadın ansızın onu terk etti. Adam kadının ardından şiirler yazmaya devam etti. Daha çok yazdı. Ve günün birinde çok ünlü bir ozan oldu. Yıllar sonra kadının yaşadığı kente gitti ve büyük bir şiir dinletisi sundu. Dinleti bittiğinde kadın kolunda kocası ile çıkışa geldi ve adama "merhaba" dedi. Adam ona sıradan bir insana bakar gibi baktı. Kadın,"beni tanıdın mı "dedi. Adam, "hayır tanımadım" dedi."Nasıl tanımazsın! Uğruna şiirler yazdığın kadını ben. Seni şair yapan kadın"dedi kadın. Adam kadının gözlerine baktı ve şöyle dedi: "Keramet sende olsaydı, kolundaki adam da şair olurdu..." :)